

D ἄρ' οὐκ ἀπόδειξις ἐστὶν ὧν οἱ φιλόσοφοι λέγουσι περὶ πλούτου  
καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν, ὡς χωρὶς ἀρετῆς ἀνωφελῶν ὄντων καὶ  
ἀνονήτων τοῖς ἔχουσι; τὸ γὰρ οὕτω συνάπτειν καὶ συνοικειοῦν  
τοῖς δόγμασιν ἐξάγει τὰ ποιήματα τοῦ μύθου καὶ τοῦ προσω-  
5 πείου, καὶ σπουδὴν περιτίθησι τοῖς χρησίμως λεγομένοις· ἔτι  
δὲ προανοίγει καὶ προκινεῖ τὴν τοῦ νέου ψυχὴν τοῖς ἐν φι-  
λοσοφίᾳ λόγοις. ἔρχεται γὰρ οὐκ ἄγευστος αὐτῶν παντάπασιν  
οὐδ' ἀνήκοος, οὐδ' ἀκρίτως ἀνάπλεως ὧν ἤκουε τῆς μητρὸς  
ἄει καὶ τίτθης καὶ νῆ Δία τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ,  
E τοὺς πλουσίους εὐδαιμονιζόντων καὶ σεβομένων, φριπτόντων  
11 δὲ τὸν θάνατον καὶ τὸν πόνον, ἄζηλον δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ  
τὸ μηδὲν ἄνευ χρημάτων καὶ δόξης ἀγόντων. οἷς ἀντίφωνα  
τῶν φιλοσόφων ἀκούοντας αὐτοὺς τὸ πρῶτον ἔκπληξις ἴσχει  
καὶ ταραχὴ καὶ θάμβος, οὐ προσιεμένους οὐδ' ὑπομένοντας,  
15 ἂν μὴ καθάπερ ἐκ σκότους πολλοῦ μέλλοντες ἥλιον ὄραν  
ἐθισθῶσι καθάπερ ἐν νόθῳ φωτὶ κεκραμένης μύθοις ἀληθείας  
αὐγὴν ἔχοντι μαλθακὴν ἀλύπως διαβλέπειν τὰ τοιαῦτα καὶ μὴ  
φεύγειν. προακηκοότες γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ προανεγνω-  
κότες (Eur. fr. 449)

20 ἔτι τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,  
F τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον  
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων'  
καί (Eur. fr. 892)

25 ἔπει τί δει βροτοῖσι πλὴν θυεῖν μόνον  
Δήμητρος ἀκτῆς πάματός θ' ὑδρηχόου;  
καί (Tr. adesp. 359)

ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη'  
καί | (Tr. adesp. 360)